

Benítez acusa els Maristes de tapar els abusos

L'exprofessor declara que la direcció del centre i el vicari provincial n'estaven al cas des del 1986

Benítez sortint del jutjat ■ EFE

El TC suspèn la comissió d'investigació catalana de la monarquia

Accepta el recurs de l'Estat per falta de competències

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMECRES • 27 de març del 2019. Any XLIV. Núm. 14950 - AVUI / Any XLI. Núm. 13820 - EL PUNT

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

La Guàrdia Civil busca la rebel·lió des del 2015

BEN AVIAT • El tinent coronel Daniel Baena, cap de la investigació contra el procés, admet que cercava indicis contra el govern des del 9-N

La crònica

David Portabella

Tácito busca autor

AMBIENT • Defineix com a període "insurreccional" i de "polvorí" la situació a Catalunya durant la tardor del 2017

CULTURA-ESPECTACLES

P30

Manifestants a favor de la nova directiva, ahir a l'exterior del Parlament Europeu, a Estrasburg ■ EFE

Els drets d'autor digital

El Parlament Europeu aprova una polèmica nova directiva

Nacional P20,21

Dia de Rams i resurrecció

Avui fa 25 anys de l'alliberament de Maria Àngels Feliu, segrestada 492 dies

Farmàcia i Ortopèdia a mida (plantilles, mitges...)

M.P. Roca i Albero

ORTOPÈDIA - HOMEOPATIA - DIETÈTICA - DERMOFARMÀCIA FÓRMULES MAGISTRALS - ANÀLISIS DE SANG

C/ Nou, 1 / La Riera, 78 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 790 19 57

EL PUNT AVUI Avui, a partir de les 10.00 h

Tot el judici de l'1-O, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 10.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

Tot per la pàtria

Els darrers dies, la sala del Tribunal Suprem s'ha convertit en una desfilada interminable de membres de la Guàrdia Civil. No n'hem vist la cara, però hem pogut sentir la seva veu. Després de la fugida d'estudi dels antics responsables del govern espanyol, el cos de la benemèrita s'ha convertit en el principal puntal per intentar mantenir el delictes de rebel·lió. Els agents han actuat de forma disciplinada i coordinada, tal com es correspon a un cos militar. Aquests darrers dies, qualsevol recurs ha estat vàlid, com ara la inevitable comparació amb el terrorisme d'ETA. Un dels agents va afirmar que "no havia viscut el conflicte basc", però no va tenir manies a remarcar: "Alguns veterans em van dir que s'assemblava bastant als inicis per l'odi de la gent." Com que no podien apel·lar a la violència física, recorrien a la visual i es referien a "les cares de ràbia de la gent". També s'ha fet ús d'alguns recursos literaris, com ara la hipèrbole, que va permetre convertir

El problema no ha estat només la perversió del llenguatge, sinó també la visió militarista i autoritària de la realitat

el llançament d'una ampolla d'aigua en una "pluja d'objectes" o interpretar una protesta pacífica de la gent en un "intent d'assalt".

La impossibilitat de visionar les filmacions d'aquells dies durant el judici ha permès als agents esplaïar-se a gust en la mentida o recrear-se a fons en l'exageració. La decisió del jutge Marchena és, en aquest sentit, tan incomprendible com reveladora de l'interès per no incomodar els agents de la Guàrdia Civil. El problema, en tot cas, no ha estat només la perversió de la realitat, sinó també la visió que es deixa entreveure al darrere de cadascuna de les declaracions. Els agents no han parlat de ciutadans, sinó d'"individus" o de "massa"; no s'han referit a la resistència pacífica, sinó a les "muralls humanes"; no van veure manifestacions sinó "concentracions tumultuoses". Al darrere d'aquest vocabulari particular hi ha una visió militarista, ben arrelada en el model policial espanyol i en la creació de la Guàrdia Civil, però allunyada d'allò que hauria de ser un estat democràtic. Tot sigui per la pàtria.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Gènere de punt

L'any 1959, el govern de Franco va concedir ajudes perquè les fàbriques renovessin la maquinària. Les de Mataró s'hi van acollir. La majoria, unes quatre-centes que directament o indirectament donaven feina a prop de deu mil treballadors, eren del tèxtil. Moltes de les velles màquines van ser rescatades pel senyor Jaume Vilaseca, ell mateix fabricant. Aquí se situa la gènesi de la seva col·lecció. Les màquines noves van ser un altre dia desplaçades per unes de més modernes. El senyor Vilaseca les va igualment acaparar. Un altre dia, el sector tèxtil mataroní va entrar en crisi. Les fàbriques van tancar. L'em-pobriment va enriquir la col·lecció, ara custodiada pels successors del senyor Vilaseca, constituïts en una fundació que du el seu nom. Fa una pila d'anys aquests successors em van convidar a visitar el local on guardaven les màquines. Màquines, i també teixits, catàlegs, cons, fils, embalatges, dissenys... No s'hi cabia, tot el material es trobava estampit. "Esperem que un dia Mataró ho situï en un museu." Vaig identificar la màquina Jumberca que

“Hem inaugurat l'última fase del museu sobre aquesta indústria

la mare havia fet rodar. Vaig reconèixer les *overlock* que tantes dones havien tingut a casa. Vaig sentir l'olor de la borra i del seu dels engranatges, l'olor que el Mataró de la meua infantesa havia després de dia i de nit. Un museu? Va trigar a arribar, però al final l'Ajuntament s'hi va posar bé. Es va restaurar l'antiga fàbrica Can Marfà, dotada d'una xemeneia imponent i de naus amples, i la maquinària de la col·lecció Vilaseca va trobar acomodació. Diumenge en vam inaugurar una última fase.

El gènere de punt se situa en l'escalafó més baix i feble del tèxtil. Produïa

sobretot roba interior, amb poc valor afegit. Si Clark Gable es treia la samarreta, el negoci se'n ressentia. Si Marlon Brando se la posava, s'eixorivia. Si els marroquins s'animaven, la crisi. En conseqüència, Mataró no té fàbriques com les observables a Manchesters, Sabadell o Terrassa. Era una indústria de barraques d'uralita, d'entradetes, de pati interior, de contramenjadors. Can Marfà n'és la més magnífica excepció.

Hi va haver la reclamació de sempre: que aquest patrimoni, únic a Europa perquè enlloc més es va fer gènere de punt de manera tan intensiva, sigui conegut i apreciat més enllà de Mataró. Quan sortia, entrava un regidor del PDeCAT, a l'oposició. "T'has perdut els discursos", li vaig dir. Es va esverar: "Quins discursos? Estan prohibits quan es fan inauguracions en període electoral." Suposo que vol dir que estan prohibits per la Junta Electoral, la que ha fet retirar els llaços grocs que ell defensa exhibir. Els que diuen respectar les indicacions judicials se'n salten els preceptes, els que les desobeïxen en volen el compliment... Fabriquetes, gènere de punt...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/i7a2vw>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

No els fan falta lliçons

No sé si vostès han seguit el capítol aquest dels senadors francesos que han signat un manifest expressant la seva preocupació pel judici de l'1-O que s'està celebrant al Suprem, però costa poc d'imaginar, veient la reacció del ministre Borrell i la nota posterior del govern francès, la indignació que tot plegat els devia provocar. Són 41 senadors francesos, de color polític divers (socialistes, comunistes, republicans, dels Verds, de La República en Marxa, de Generació S i del Partit Radical), els que dilluns es van mostrar preocupats, "com a europeus i com a francesos", pels esdeveniments que s'han produït a Catalunya i pel judici del Suprem. En el manifest fet públic demanaven una cosa tan greu (a ulls de Borrell, és clar) com "respecte als drets i llibertats fonamentals a Catalunya". I denunciaven "la repressió soferta pels representants polítics de la Generalitat de Ca-

“I què es pensen, que els 41 senadors francesos del manifest han canviat d'opinió?”

talunya legítimament elegits, empresonats o forçats a exiliar-se per les seves opinions en l'exercici dels mandats que els electors els van encomanar"; constataren que hi ha hagut "un veritable atac contra els drets i les llibertats democràtiques", i demanaven finalment "que França i els països de la Unió Europea intervinguin per restablir unes condicions de diàleg que permetin trobar solucions polítiques a

un problema polític". Gravíssim, ja ho veuen (és una ironia), el que demanen els senadors francesos. La reacció espanyola? Fer sortir Borrell a mossegar, a parlar d'"intromissió" inadmissible i aconseguir, finalment (deixant clar, un cop més, que això d'Europa no deixa de ser un club d'amics), que França parli del seu compromís "amb la unitat i la integritat d'Espanya". El que els deia. Veient la indignació (i no la reflexió) que va provocar el manifest, costa poc d'imaginar-se la histèria de l'Estat en veure com se'ls escapa de les mans. Com pot ser que 41 senadors francesos facin això? No ho entenem. I obliguen l'Estat francès a *rectificar*. I què es pensen, que ara, un cop el govern francès ha fet la seva nota, els senadors pensen diferent? O bé que tenen encara més clar com és Espanya? Nervis. Perquè no volen lliçons de ningú. Ni dels senadors francesos ni, és clar, del president de Mèxic.

EDITORIAL

Persecució tàcita

El judici de l'1-O va tenir ahir en el testimoni de Daniel Baena Sánchez, tinent coronel de la Guàrdia Civil i cap de la policia judicial a Catalunya, un testimoni central de l'acusació en tant que autor de tots els atestats que, bé per iniciativa policial o bé per ordre judicial, van subministrar al jutjat 13 de Barcelona, a l'Audiència Nacional i al Tribunal Suprem els arguments incriminadors d'aquest procés judicial. Ell és l'inductor del relat de la violència, la sedició i la rebel·lió a Catalunya entre els mesos de setembre i octubre del 2017, posteriorment novel·lat per l'instructor del cas, el jutge Llarena. El guàrdia civil va parlar de "clima insurreccional", de "polvorí" i d'una hipotètica "escalada de violència", però el seu relat apocalíptic, un cop més, no el corrobora cap prova, agressió, ni informe de lesions, cap detenció policial; tan sols les seves "sensacions inqüestionables".

La clau del testimoni és la seva credibilitat i la dels informes que va signar, perquè la manca d'imparcialitat del policia instructor no només pot restar veracitat a l'acusació, sinó que podria arribar a comportar la nul·litat de la causa. La imparcialitat de Baena està qüestionada entre altres coses per la seva relació amb el compte de Twitter de sobrenom 'Tá cito', on era habitual insultar, atacar i acusar els dirigents independentistes i els Mossos d'Esquadra. El sobtat tancament del compte i la negativa del jutge Marchena a certificar-ne l'autoria perpetua les ombres sobre la credibilitat de Baena, que la seva simple negativa no esvaeix. En tot cas, ell mateix va deixar clar quina credibilitat es pot donar a unes investigacions, que no perseguien la veritat, la realitat, sinó només allò que servís per incriminar, descartant allò que servís per exculpar. I això, a banda d'explicar l'enorme distància entre els fets i les acusacions, demostra la tesi del prejudici i de la persecució ideològica.

De reüll

Anna Serrano

Període insurreccional

El llenguatge no és casual. I el que hem pogut escoltar en les set setmanes del judici de l'1-O, encara menys. Em refereixo al que utilitzen els agents de la Guàrdia Civil que van passant per la sala segona del Tribunal Suprem. Ahir, declaració del tinent coronel Daniel Baena vam sentir coses com ara que Catalunya era un "polvorí" entre el 19 de setembre i el 27 d'octubre, data en què es va aplicar l'article 155. A aquest lapse de temps el va denominar repetidament "període insurreccional", igual com va alertar diverses vegades de

Deu ser l'únic cas en què es fa de forma pública. Ni detencions ni violència

"l'escalada incontrolable" de violència que hi podria haver hagut. La fiscal Consuelo Madrigal li donava un cop de mà preguntant pels "assetjaments" d'aquells dies. Baena només havia parlat d'escarnis.

El llenguatge ajuda a la creació de marcs mentals. I el que es descriu a

l'alt tribunal és el de la violència que fonamenta el delictes de rebel·lió del qual s'acusa els presos polítics. Període insurreccional. Aquell, segons defineix el *Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans*, en què el poble va insurgir-se, va alçar-se contra l'autoritat civil o política, contra el govern establert. En el cas català, però, deu ser l'únic en què es va fer de forma pública i notòria –rodes de premsa, sessions al Parlament...–, sense detencions al carrer malgrat les mobilitzacions i sense violència. Sense ni una prova més enllà de les paraules, vaja.

Les cares de la notícia

EXASSESSOR DE DONALD TRUMP

Steve Bannon

Boicotejar Europa

L'exestratega i mà dreta de Donald Trump va deixar la Casa Blanca, però no la feina i ara coordina l'estratègia dels partits ultrs, populistes o eurofobs de Salvini, Le Pen, Farage, Orban, també Vox, que boicotegen la idea d'Europa, amb el focus posat en les eleccions europees d'aquest any.

PRESIDENT DE MÈXIC

Andrés M. López Obrador

La història lletja

La carta del president mexicà a Felip VI en què l'instava a demanar perdó pels abusos de la conquesta americana, recorda a Espanya que darrere de la història imperial hi ha la real, tacada d'humiliació, espoli i genocidi. La reacció majoritària a Espanya, de nou, és negar-ho tot, fer-se l'ofès i lapidar el dirigent mexicà.

PERIODISTA I ESCRIPTORA

Ada Castells

Sisena novel·la

L'escriptora acaba de publicar la seva sisena novel·la, *Mare* (La Campana), en què torna als orígens protestants que ja havien protagonitzat la seva primera obra, *El dit de l'àngel*, ja fa vint anys, fent un retrat de la complexa relació intergeneracional dins d'una família acomodada i protestant.

Tal dia com avui fa...

1 any

Presó preventiva
El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, queda en presó preventiva a Alemanya i un tribunal superior en decidirà l'extradició.

10 anys

Estudiants en vaga
Els estudiants canvien la ruta i protesten davant la seu d'ERC. Les classes s'aturen únicament al campus del Raval a causa de piquets.

20 anys

Elogi al dictador
L'excap del govern britànic Margaret Thatcher elogia el dictador Augusto Pinochet com a "introduïdor de la democràcia" a Xile.

Full de ruta

Carina Filella

Camí a la República

La distància és molt més que una qüestió de quilòmetres. Entre dos punts separats, hi ha un buit que a vegades costa de suplir o que, si més no, no es pot suplir només prenent velocitat i intentant accedir a allò que tenim lluny. El president Carles Puigdemont està a centenars de quilòmetres de casa seva. I aquesta llunyania no es pot comptar a cop de quilòmetratge. És una distància obligada, imperativa, que fa mal i que ve motivada per una altra distància: la que ens separa d'una societat democràtica plena. Per escurçar distàncies, Rai López, un activista de les Terres de l'Ebre, ha iniciat el que ell mateix ha batejat com el Camí a la República. Cansat de la repressió de l'Estat espanyol, ha decidit emprendre una marxa a peu fins al cor d'Europa per denunciar el judici polític que vivim i exigir la implementació de la República Catalana. Diumenge va emprendre la marxa des de la Catalunya del Nord, a Cervera de la Marenda. Durant més d'un

Rai López ha decidit emprendre una marxa a peu per denunciar el judici polític que vivim i exigir la implementació de la República Catalana

mes, cada dia preveu caminar una trentena de quilòmetres, recollir firmes i anar fent parada a les principals ciutats, prioritzant, diu, aquelles que han tingut una simbologia especial a llarg de la història catalana. L'objectiu es completar a peu un recorregut de més de 1.200 quilòmetres. Està previst que per Setmana Santa arribi a París, des d'on emprendre la marxa cap a la Casa de la República a Waterloo, on esperen ser rebuts per Puigdemont i els altres polítics exiliats. Els volen donar el seu suport i fer-los sentir que la distància amb els nostres a vegades s'escurça. Després, López i la gent que ja l'ha començat a acompanyar partirà cap al Parlament Europeu, on romandran indefinidament fins que es compleixin les seves dues reivindicacions: que Europa forci la convocatòria d'un referèndum vinculant sobre l'autodeterminació de Catalunya i la intervenció del Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg en el judici al procés. El camí de Rai López no són els 1.200 quilòmetres que farà a peu. Va molt més lluny.

Tribuna

Jaume Rocabert i Cabruja. Membre de Justícia i Pau

Ja era hora!

Per fi l'Església, amb el papa Francesc al capdavant, s'ha pronunciat amb llenguatge contundent i enèrgic per posar fi als abusos sexuals dels seus clergues i jerarques, siguin per pederàstia, siguin per violacions (que també n'hi ha hagut) a religioses en què, molt sovint, l'abusador ha fet servir la condició jeràrquica. El papa Francesc, en el seu discurs de cloenda, entre altres coses, es va comprometre que l'Església "no es cansarà de fer tot el necessari per portar davant la justícia" qualsevol que hagi comès "abusos de tipus sexual" i que "mai intentarà encobrir o subestimar cap cas", afirmant també que "la universalitat d'aquesta plaga no disminueix la seva monstruositat dins de l'Església".

TOTA UNA DECLARACIÓ d'intencions en la qual sembla clar que per al Vaticà qualsevol tipus d'abús sexual no pot prescriure i, en conseqüència, "és farà tot el necessari per portar davant la justícia a qui l'hagi comès". Doncs bé, segons l'episcopat espanyol, d'acord amb el que ha declarat el seu president, monsenyor Blázquez, l'Església espanyola no investigarà els casos

d'abusos sexuals del passat. Una declaració a l'estil típicament espanyol (no accepten que altres els diguin el que han de fer) en la qual resta evident que es neguen a destapar els casos que han prescrit. Negació que podríem interpretar com si no volguessin que es descobrís els abusadors ni aquells que en el seu dia els van encobrir... Sigui el que sigui, està demostrat que el temps ho destapa tot!

L'ESGLÉSIA ÉS EVIDENT que ha fet un pas endavant molt lloable. No obstant, sense sortir d'aquesta pantalla, hi ha altres urgències a les quals també cal fer front: el

“La dona ha de tenir accés al sacerdoci i a qualsevol responsabilitat dins i fora de l'Església

celibat obligatori dels clergues, car és antinatural i una andròmina que el Vaticà conserva només per als de ritus romà (en els clergues popes de ritus oriental el celibat no és obligatori i la majoria són casats), la qual cosa, a més de ser una discriminació cruel, podria ser, també, causa d'alguns abusos sexuals que aquests dies han estat comentats per tots els mitjans.

HI HA, PERÒ, UNA ALTRA QÜESTIÓ urgent que cal extirpar una vegada per totes: la històrica i fins i tot malintencionada actitud patriarcal o, potser més ben dit, masculista de la jerarquia. Déu va crear l'home i la dona com a dos éssers complementaris, iguals en drets i obligacions, no només davant de Déu, sinó també davant del món. Per què, doncs, aquesta obstinació en estigmatitzar la dona i considerar-la inferior? Per què qui més hauria de vetllar pel compliment de la voluntat divina no ho fa? La dona no només ha de tenir accés al sacerdoci, sinó a qualsevol càrrec o responsabilitat dins i fora de l'Església, doncs ha demostrat a bastament les seves capacitats i una sensibilitat que difícilment trobem entre els homes.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Un judici farsa a Espanya

El judici que aquests dies té lloc al Tribunal Suprem espanyol contra els líders del moviment independentista català té molt més d'acte de fe que de judici del segle XXI en un país desenvolupat, democràtic i en el qual els drets dels ciutadans siguin respectats. En un exercici propi del segle XVI, el tribunal ignora les proves en prendre testimoni al legant que les proves documentals es podran veure totes juntes al final. Els testimonis de l'acusació poden mentir amb el beneplàcit dels jutges, i a les defenses se'ls impedeix confrontar les declaracions amb els documents, en format paper o en format d'imatges, vídeos i resta de suports propis dels nostres temps. Passats dos o tres mesos, es podran veure imatges que palesaran la falsedat dels testimonis. Lla-

vors, el tribunal obrirà procediment contra els falsaris? Potser sí en una realitat paral·lela a la de l'Estat espanyol; en el marc actual, de ben segur que no. És evident que el judici no va de lleis, normes i infraccions. Darrere les figures dels magistrats es troba tot un Estat que vol aixafar qualsevol dissidència de caire fonamental, és a dir, que qüestionari el règim postfranquista nascut amb la mort del dictador. Però, sobretot, s'amaga el propi Estat, que va ser incapaç de trobar una sola de les més de sis mil urnes que els ciutadans catalans van introduir al país. Un Estat burlat pels ciutadans en ús de la seva capacitat d'autoorganització, fet fonamental per entendre la votació del dia del referèndum, malgrat la brutal repressió. Mancat d'intel·ligència, l'Estat espanyol, venjatiu i dèspota, converteix la raó d'estat (franquista) en nor-

ma i guia. Avui el pateixen els independentistes, però aviat la democràcia a Espanya no serà més que un holograma per quedar bé davant la comunitat internacional.

MANUEL PÉREZ NESPÈREIRA
Barcelona

Difícil de creure

No s'entén com els policies nacionals i guàrdies civils que declaren en el judici puguin dir que van passar por, que van veure mirades d'odi, i que tot això els ha afectat emocionalment. Com pot ser que homes preparats, de 80 quilos o més, de 25 a 35 anys, vestits militarment com si anessin a la guerra amb casc, botes, porres, fusells de pilotes de goma i escuts, proteccions de tot tipus al cos, braços, colzes, espatlles, etcètera, puguin manifestar-se d'aquesta manera? No s'entén.

Alguns vàrem fer la mili als

Regulars o a la Legió al nord d'Àfrica, i allí ens pegaven si no fèiem bé les coses. Per tant, havíem de fer molt bé la instrucció –que era físicament molt dura–, disparar realment amb fusells i metralleres, llançar granades i morters de 120 mm, etcètera. Mai vam tenir por, només havíem d'espavilar-nos per sortir ben parats d'aquells 17 mesos de servei, no d'un dia o dos com aquests agents.

De veritat que encara no s'han vist a ells mateixos o no han vist els seus companys en els centenars de vídeos existents, que qualsevol pot consultar a la xarxa, pegant a la gent de qualsevol sexe i edat? Com poden dir el que diuen? Potser per això el jutge Marchena impedeix el visionat dels diferents vídeos aportats per les defenses. Diu que ja els miraran després... Segur?

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

La frase del dia

“El rei Felip VI no ha de demanar perdó a cap país”

Carmen Calvo, VICEPRESIDENTA DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Jordi Font. Llicenciat en geografia i història

Nova veu metropolitana

Ressorgeix la qüestió metropolitana, com no podia ser d'altra manera. Cap dels municipis que conformen l'actual Àrea Metropolitana de Barcelona, ni tan sols la vella Barcelona, poden resoldre per separat els grans problemes que afecten la ciutadania i dels quals depèn el futur col·lectiu. A més del degut reconeixement metropolità –polític, competencial i econòmic– per compte dels governs de Catalunya i d'Espanya, fa falta una autoritat metropolitana amb prou capacitat decisòria, tant en el planejament com en la gestió, amb prou recursos i amb prou legitimitat democràtica.

L'ANY 1999, tretze anys després de la liquidació del Consell Metropolità londinenc per Margaret Thatcher (1986), el Labour Party reimplantava una autoritat metropolitana, amb assemblea i elecció directa de l'alcalde metropolità, després del referèndum metropolità de 1998, amb un 72% del vot favorable. Entre nosaltres, el 1987, un any després que la Dama de Ferro, Jordi Pujol liquidava també la Corporació Metropolitana de Barcelona. Ara farà ja 32 anys. El 2010 refèiem la meitat del camí, amb la creació del Consorci de l'Àrea Metropolitana, instància de coordinació intermunicipal, presidida per l'alcalde de Barcelona. Ens falta encara l'altra meitat del camí per assolir el govern metropolità que necessiten avui les grans metròpolis.

A MÉS DE LA POSICIÓ conservadora de Jordi Pujol, amb la contraposició entre la “Catalunya catalana” i l'altra (òbviament, la metropolitana), cal convenir que, en els fets del 1987, hi van contribuir també altres factors. En primer lloc, la inconvenient “èpica” maragalliana sobre el futur “Consell de Cent metropolità”, que va aixecar el fantasma del “contrapoder” respecte del govern de la Generalitat i que va donar

peu al cop de dretal conservador. També, entre els alcaldes dels municipis metropolitans, es feien perceptibles les reticències cap a l'embranchida maragalliana, en la qual temien que s'hi amagués el clàssic assimilacionisme barceloní. No tan sols ells, també alguns líders d'opinió locals van posar-se en guàrdia, tement per la identitat local i la gestió de proximitat, propera a la ciutadania, participada. Més encara: les inèrcies estatals de Kilòmetre Zero, amb els seus dissenys de configuració radial de l'Estat, s'acomodaven complagudes a la deriva de les coses, encan-

tades que el “nacionalisme català” els passés al davant i els fes la feina.

PER AIXÒ ÉS IMPORTANT que, ara, una nova veu, amb unes connotacions molt diferents, hi hagi pres cartes. Em refereixo al discurs metropolità que, d'un temps ençà, ve formulant Núria Marín, alcaldessa de l'Hospitalet, la segona ciutat de Catalunya, cridada a tenir un paper determinant en la configuració del fet metropolità. L'Hospitalet ha sabut passar de suburbi a ciutat emergent, ha sabut esprèmer la seva ubicació metropolitana per crear espais d'oportunitat, en els quals prenen cos projectes que poden ser de referència catalana, espanyola i europea (el gran clúster biomèdic al capdavant). D'altra banda, es tracta d'una ciutat zelosa de la seva identitat i de la gestió de proximitat, que és la dels seus barris carregats d'història i de personalitat (des del famós Collblanc-La Torrassa –“la Murcia chica” dels anys vint– fins al combatiu Bellvitge del franquisme i la transició).

MARÍN PARLA des d'aquestes posicions i no té a veure amb cap suposada temptació assimiladora barcelonina ni amb cap pretesa ànsia de contrapoder català. Només considera imprescindible avançar cap a una governança metropolitana efectiva, amb recursos suficients, cosa que només pot anar associada a la legitimitat d'un govern metropolità amb capacitat de planejament i avalat democràticament per l'elecció directa de l'alcalde metropolità (o de l'alcaldessa metropolitana, és clar). I és que cal posar fil a l'agulla abans no sigui massa tard. L'any 2016, la Divisió de Població de les Nacions Unides, estimava que la nostra àrea metropolitana tindrà 5,7 milions d'habitants l'any 2030. És indispensable governar-la a tots els efectes des d'ara mateix, en benefici de la ciutadania i perquè sigui el motor global que Catalunya necessita.

“L'Hospitalet ha sabut passar de suburbi a ciutat emergent, ha sabut esprèmer la seva ubicació metropolitana per crear espais d'oportunitat”

De set en set

Manuel Castaño

En direcció contrària

Al principi de la seva presidència, el president Pujol s'havia trobat més d'una vegada enmig de ciutadans

protestadors, i en algun cas havia sortit prest del cotxe a enfrontar-s'hi amb abandonada dialèctica. Això era força excepcional, en una època en què la majoria de la gent preferia sortir de casa amb la indignació tractada, i no va ser gaire ben vist que la primera autoritat de Catalunya s'adrecés directament al poplato sense cita prèvia. Se li va retreure que havia posat en risc la pròpia seguretat i algú hi va veure indicis d'un populisme que contrastava amb les estirades maneres de la Transició. Suara, el president Torra s'ha adreçat a dues dotzenes de persones que anaven a amargar-li un míting i hi ha mantingut un breu intercanvi de parers, que ha estat oportunament filmat, com tot avui dia. Deixem estar la pancarta que duïen, que exhibia l'esotèric lema “Implementació o dimissió”, i adonem-nos que es reclamaven d'una facció manifestament il·legal i molt afecionada a la interrupció del trànsit i a la crema de pneumàtics. El més elemental dispositiu de seguretat hauria d'haver evitat al president aquesta trobada, si més no per mor de la dignitat de la institució. Un polític ha d'estar disposat a parlar amb qui sigui i a negociar què sigui, però, home de Déu, en públic i acotant el cap! Un president no s'ha de justificar, ni ha de justificar la policia de Catalunya, davant un escamot de ventura, ho ha de fer davant del Parlament. I no, no poden estar en el mateix lloc el qui té el DOGC i els qui sostenen la pancarta.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Entrevista a Joan Tardà en deixar el Congrés

“Esquerra Republicana juga tots els papers de l’auca perquè és al mig de la política”

Aniversari de l’alliberament de Maria Àngels Feliu

Avui fa 25 anys de la fi del segrest, no terrorista, més llarg de la història de l’Estat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Causa general des de

FETS El cap de la investigació admet que cercava indicis contra el govern des de la fiscalia de l’Audiència Nacional i un jutjat alhora **AMBIENT** Defineix com a “període insurreccional” la tardor del 2017, però no detalla cap acte violent

M. Piulachs/D. Portabella
BARCELONA

El bastió de les acusacions per sustentar els delictes de rebel·lió i sedició contra els independentistes catalans va trontollar ahir en el judici al Tribunal Suprem. El tinent coronel de la Guàrdia Civil i cap de la policia judicial a Catalunya, Daniel Baena, va admetre que va començar a investigar el procés d’independència de Catalunya el novembre del 2015, per un ordre de la fiscalia de l’Audiència Nacional arran d’una iniciativa parlamentària que ja qualificava de sedició. També va confessar que va mantenir-la durant sis mesos conjuntament amb una investigació judicial, del jutjat d’instrucció 13 de Barcelona –acció proscribida– fins que, al seu parer, va veure que cercaven el mateix. “Investigàvem persones, no entitats ni partits polítics. Investigàvem si es van destinar diners públics a fins il·legals”, insistia el tinent coronel Baena a les defenses. Abans, va assegurar que la tardor del 2017 va ser “un període insurreccional” i que Catalunya era un “polvorí”, però, com els altres testimonis policials, no va relatar cap acte violent ni cap incitació dels nou acusats que fa més d’un any que estan en presó preventiva.

El tinent coronel Baena va fer un relat acusatori fluid amb les còmodes preguntes de la fiscal Consuelo Madrigal, que va haver d’estar més de vint minuts

preguntant-li per justificar la legalitat de les seves investigacions.

I, novament, amb l’interrogatori dels advocats defensors, el relat criminal va trontollar. El penalista Andreu van den Eynde, defensor d’Oriol Junqueras i Raül Romeva, va centrar-se a demostrar que la causa del Suprem és una investigació viciada, en la qual s’han investigats els mateixos fets (el suposat finançament il·legal per al referèndum o per crear estructures d’estat) en quatre òrgans judicials diferents (un jutjat de Barcelona, l’Audiència Nacional, el TSJC i el Suprem) i en dues fiscalies (la de l’Audiència Nacional i la de Catalunya). Els fiscals no poden investigar quan les causes estan judicialitzades, i en aquest cas el tinent coronel Baena va controlar-ne sis alhora. En un cas va donar informació al fiscal abans que a la jutgessa de l’Audiència Nacional i sense permís del jutge de Barcelona, va apuntar-li l’advocada Marina Roig. Baena va confirmar que van demanar la intervenció del telèfon del treballador Josué Sallent perquè havia parlat amb una empresa de recompte de vots, “la mateixa amb qui havia contactat el govern del País Basc”, va exhibir-li Van den Eynde.

L’Agència Tributària

La penalista Ana Bernaola (brillant, tot i que el president de la sala, Manuel Marchena, la interrompia), va evidenciar que les

El tinent coronel Daniel Baena, a la dreta, en entrar al Suprem, ahir ■ TV3

investigacions de la Guàrdia Civil han estat un *fishhing*, terme que s’usa en l’àmbit penal per a les investigacions per pescar fets il·licits, acció prohibida. Així, en els atestats confeccionats per Baena a la fiscalia de l’Audiència Nacional (curiosament llavors hi havia el fiscal Javier Zaragoza) ja el 2015 posava les accions de l’ANC o piulades de Jordi Sánchez del 2013. “Per posar en context”, balucejava el tinent coronel, sense poder donar un raonament coherent. Tampoc va saber justificar per què la manifestació del 21-S al TSJC la va qualificar d’*escrache*, o per què citava Sánchez com a promotor de la protesta del 8-N si era en presó preventiva des del 16 d’octubre. “Investiguem persones que fan coses”, s’excusava Baena, que va ser sal-

vat pel jutge Marchena quan va dir que els “atestats no vinculen al tribunal”, i Bernaola, ràpida i amb educació, va respondre-li que “els atestats són la base de les acusacions que fan que Sánchez segueixi a la presó”. Retalls de premsa i piulades han estat la principal font de prova del cos armat.

El cap de la Guàrdia Civil va assegurar que l’ex-president Artur Mas, després de la consulta del 9-N del 2014 “ja treballava per desenvolupar les infraestructures d’estat” i a través dels “convenis marc”. Una de les obsessions de Baena, ja des del 2015, ha estat intentar provar que l’Agència Tributària catalana havia traspasat el seu àmbit competencial autonòmic i ja s’invertien diners públics en la futura estructura d’estat.

Les xifres

84

assetjaments s’assegura que hi va haver a casernes de hotels on eren els agents. Cap ferit ni detingut.

193

talls de carreteres es van produir quan Catalunya estava intervinguda pel 155, va sostenir Baena.

“L’Agència Tributària continua oberta?”, li preguntava el penalista Xavier Melero. “Sí”, va respondre Baena, i va assentir que no hi ha cap denúncia contra aquest ens de la Generalitat.

Pel que fa al document Enfocats, apòcrif i trobat a la casa del número 2 de Junqueras, que els investigadors sustenten com a full de ruta cap a la independència malgrat que no es compleixen les dates, el tinent coronel, a pregun-

tes de Melero, va certificar que no s’ha trobat aquest dossier a cap dels dotze acusats, ni se’n parla en cap dels seus correus electrònics intervinguts. I, el tercer error d’un agent de la Guàrdia Civil contra l’expresidenta Carme Forcadell va ser de Baena quan va indicar que sortia com a candidata al càrrec a la Moleskine de Josep Maria Jové, i l’advocada Olga Arderiu li va fer rectificar la falsedat declarada abans amb la fiscal. ■

L'APUNT "Tecols"

Carles Sabaté

Són gairebé el màxim rang de la Guàrdia Civil, tinent coronel, més coneguts com els "tecol". Que lluny que estan, però, Gómez Alarcón i Baena. El primer demana disculpes, vint-i-cinc anys més tard, per haver deixat d'investigar el segrest de Maria Àngels Feliu en donar-la per morta. Fins i tot la buscaven amb pic i pala pels marges de la Garrotxa. El segon admetia ahir haver in-

vestigat el procés català, els seus líders, les entitats sobiranistes i tot allò que es movia a Catalunya des del 9-N, gairebé. I no es penedia de res, fins i tot d'haver-se'n burlat públicament amb un pseudònim a les xarxes socials. I encara alguns agents citats com a testimonis al Suprem es pregunten com és que no eren gaire ben rebuts als col·legis l'1-0.

el 2015

Fi al contacte dels presos i el públic

Sense abraçades

El Tribunal Suprem permetia fins ara un espai de contacte breu al saló de plens entre els presos i el públic coincidint amb els recessos que decreta el jutge Marchena. Així era com durant les 6 setmanes primeres, els presos i preses podien saludar les autoritats, els familiars i amics que eren entre el públic en les pauses del migdia i de la tarda. Des d'aquesta setena setmana de judici, però, tenen prohibit entrar en contacte amb el públic. La prohibició és viscuda pels presos com un càstig afegit. El mètode que Marchena utilitza per evitar les abraçades és desallotjar el públic abans que els acusats, quan

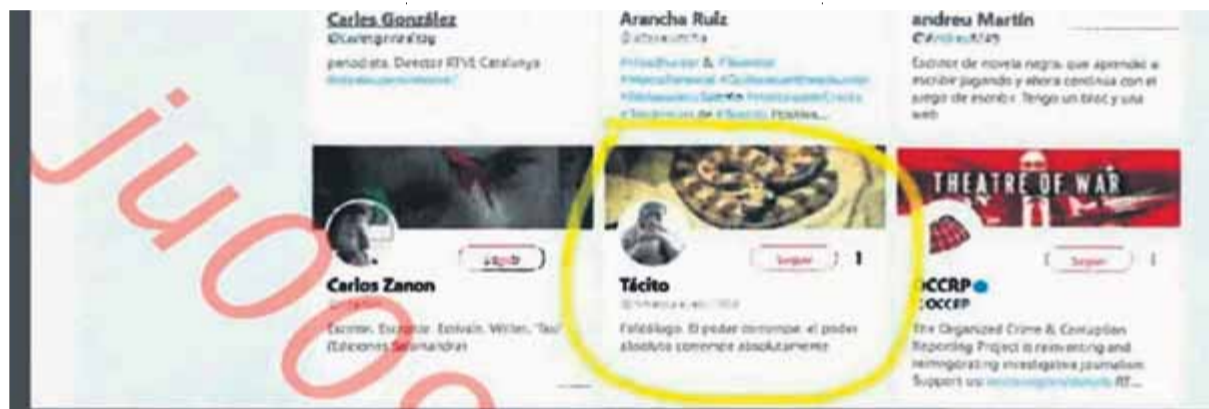
vés. Al' hora d'imputar la decisió, fonts del Suprem apunten a una ordre policial, mentre que la policia espanyola en responsabilitza Marchena després que dijous veiés un suposat insult d'un assistent a un pres.

Citats per Sant Jordi

La sala va comunicar ahir les noves sessions en què se celebrarà judici a l'abril. Són els dies: 2, 3, 4, 9, 10, 11, 15, 16, 17, 23, 24 i 25 d'abril. Per al 3 d'abril hi ha citats com a testimonis els comissaris dels Mossos Ferran López i Joan Carles Molinero. El tribunal ha respectat que el di lluns de Pasqua és festa a Catalunya, però no el dia de Sant Jordi, que ha citat força polítics, com el vicepresident Pere Aragonès.

CRÒNICA

David Portabella

El compte amb el nom de Tácito a Twitter era exhibit ahir al tinent coronel Baena a petició de l'advocat Van den Eynde ■ ARXIU

Tácito busca autor

Com a tinent coronel de la Guàrdia Civil, Daniel Baena rivalitza amb l'escriptor portuguès Fernando Pessoa en el nombre d'heterònims –és el TIP T43166Q, és el cap de la VII zona militar, les defenses sospiten que a Twitter és Tácito per ser ell sense censura...– i també en el volum d'obra publicada. "És que jo he firmat 20.000 folis", es va vantar Baena com a autor d'atestats de la Guàrdia Civil ahir al saló de plens del Tribunal Suprem en la seva esperada –i temuda per les defenses– visita com a testimoni clau del judici al procés. Com han demanat i demanaran els seus companys del cos, Baena –del qual hi ha imatges oficials– no va voler que el senyal televisat del Suprem divulgés el seu rostre. Però després no va trigar ni mitja hora a revelar al públic l'adreça barcelonina des d'on ell ho veu tot, travessera de Gràcia, 291, sense que ni al jutge Manuel Marchena, ni als fiscals, ni als advocats de l'Estat ni a Vox els cridés l'atenció com pot ser que algú que reclama discreció per un clima inhòspit digui l'adreça de contacte repetidament en un judici televisat.

Com a emplenador de fulls en blanc que és, i com a servidor de la veritat judicial que vol ser, Baena va arribar amb una expectació de la qual no va ser aliè ni el jutge instructor Pablo Llàrena, que va saludar el tinent coronel i hi va conversar en to informal i entre rialles a dos quarts de deu del matí en un saló del Suprem lluny de les càmeres. La llei prohibeix que un testimoni interactuï amb altres testimonis i Marchena ho repeteix en cada vista, però ahir un jutge instructor va compartir confidències i rialles

amb un testimoni clau abans de testificar sense objecció.

El lot de fiscals que ahir esperaven Baena era el tàndem format per Consuelo Madrigal i Fidel Cadena, i l'interrogatori del testimoni demanat per la fiscalia va recaure en ella. Madrigal seria l'última persona a qui Rosa Maria Mateo confiaria un programa d'entrevistes a TVE, com va evidenciar ella en un interrogatori en què era capaç de fer una pregunta, trepitjar la resposta i completar-la ella mateixa quan el que li deia Baena no era prou satisfactori per als seus interessos acusadors de rebel·lió i sedició. Fins al punt que el tinent coronel deia "escrache" i la fiscal assumia "assetjament". Però el protagonisme de Madrigal no era casual: si ahir hagués actuat el fiscal Javier Zaragoza, hauria hagut de preguntar per investigacions que havia ordenat ell mateix com a fiscal en cap de l'Audiència Nacional i hauria hagut d'admetre també que ell era el primer lector dels folis de Baena quan els escrits encara mantenien l'escalfor de la impressora. Baena no va voler ser qui apagués la música en la festa de la separació de poders i es va limitar a admetre a Madrigal que la investigació va arrencar el 2015 "per ordre del fiscal en cap de l'Audiència" Nacional, sense dir el nom de Javier Zaragoza. Del que no es va escapar Baena –perquè Marchena no ho va tolerar– va ser del tràngol d'admetre abans de declarar que ell és un "processat i condemnat per un delictes contra la integritat moral".

Després de "les cares d'odi" i "la massa" que havien vist els guàrdies civils en dies previs, el tinent coronel

Baena va regalar al tribunal paraules de collita pròpia i va definir la tardor del 2017 com un "període insurreccional" i un "polvorí". "Allò era literalment un polvorí", va dir l'autor dels atestats. Que Baena té el respecte del tribunal com a escriptor es va constatar amb l'acollida de la frase: Marchena no li va exigir que, si era "literalment un polvorí", aportés les proves de la pólvora o incorreria en un delicte de fals testimoni, sinó que li va respectar la llicència poètica. Enmig del polvorí i la insurrecció, però, cap detenció. "No anem buscant sediciosos pel món...", va dir abans de fiar les inculpacions a la Moleskine de Josep Maria Jové i al document *Enfocats*.

A la legió de lectors que llegien Tácito confiant a llegir Daniel Baena, però, Baena els va decebre amb la confessió –sota promesa– de no ser ell el propietari del compte de Twitter que té elements calcats a la seva pàgina personal de Facebook i des del qual s'atacava l'independentisme. I així ho va dir a Andreu van den Eynde quan el lletrat va convèncer Marchena per exhibir al testimoni el document 14 de la causa. "Tenia un compte personal i jo seguia aquest compte, com altres comptes... Una informació es va associar a aquest compte i ha estat associada a... Ha estat desmentit a la premsa, al Senat, al Congrés... I no, no soc propietari d'aquest compte", va declarar. Amb Tácito a la recerca d'autor, el TIP T43166Q va marxar amb el mateix caminar encarcerat amb què va entrar a la sala, com si la crítica fos injusta amb ell quan li imputa més heterònims dels que ell és capaç de gestionar.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

JOAN RUEDA

“ LES FRASES

“El 2015, després del 9-N, va començar el procés d'independència, es van començar a crear les estructures d'estat”

“A partir del 20-S, es va crear un clima insurreccional”

“El període insurreccional va anar del 20-S a l'aprovació de l'article 155”

“Qualsevol incident, per petit que fos, podria derivar en una escalada incontrolable”

“Els observadors van ser contractats per deixar constància de la declaració d'independència”

“El president de la Generalitat [Carles Puigdemont] va trucar al CTTI per dir que el referèndum havia de ser possible”

“El registre de catalans a l'exterior era una eina bàsica per a la participació dels catalans en el referèndum”

“Després del 27-O, un cop amb el 155, no hi va haver més crides a fer concentracions”

“No soc el titular del perfil de Twitter Tácito”

“No sé si he usat la foto [del perfil de Tácito] en el meu Facebook o Instagram”

DANIEL BAENA

TINENT CORONEL DE LA GUÀRDIA CIVIL. INSTRUCTOR DELS ATESTATS POLICIAIS DEL PROCÉS

LA CARA I LA CREU

Una base fàcil de rebatre en un judici normal

Enfocats, un document que no ha aparegut mai, mai, en cap dels escorcolls que ha fet la Guàrdia Civil arreu del país i que només consta que es va trobar a casa d'un alt càrrec de la Generalitat i que, a més, és un anònim, és la base amb què Baena inicia el seu relat, ben travat, això sí, però fantasiós. Això és una bona notícia, ja que en un judici penal cal provar cadascuna de les acusacions basant-se en fets, i això, en més de vint jornades de judici, encara no ha passat. Ara, aquest és un judici polític i, per tant, no és tan clar que el tribunal no doni per bo un document que recull, simplement, i de manera anònima, objectius polítics i, per tant, legítims.

La tàctica de fer creure que es viu amb por

El tinent coronel de la Guàrdia Civil Daniel Baena va sol·licitar ahir, com han fet tots els seus companys, la mesura de protecció que evita que la seva imatge es pugui difondre durant la seva declaració, i el tribunal ho va acceptar. Baena, però, ha concedit fins i tot una entrevista a Televisió Espanyola. La fiscalia també havia demanat la mateixa mesura per a l'exdelegat del govern espanyol a Catalunya Enric Millo, el qual, en vista de les protestes de les defenses, hi va renunciar. Baena, que ha participat també en actes públics, vol fer creure als que puguin seguir el judici que mostrar la seva imatge seria perillós perquè viu a Catalunya.

Una piulada i una interacció del perfil anomenat Tácito ■ EL PUNT AVUI

LA CONTROVÈRSIA

Es manté la incògnita sobre Tácito

El 21 de febrer de l'any 2018, el digital Público assegurava que, darrere del perfil de Twitter @nmaquiavelo1984 i el nom de Tácito, s'hi amagava el tinent coronel de la Guàrdia Civil Daniel Baena. Des d'aquest perfil, es feia apologia de la ultradreta i s'atacava els líders independentistes. Ahir, en el judici, i en resposta a preguntes directes de l'advocat Andreu van den Eynde, Baena va assegurar que ell no era el titular d'aquest perfil i que, simplement, el seguia des

del seu compte personal. Tot i això, ahir mateix el diari Público va reiterar que Baena era Tácito i ho sustentava dient que l'agent policial ho va admetre en la primera conversa amb el periodista. En tot cas, ahir Baena va defensar que el seguia perquè era —o es definia com a— polític. Des de l'any 2013, els comptes de Tácito i Baena van coincidir en multitud de piulades: els *links* o comentaris apareixien en els dos comptes només amb segons de diferència.

L'INICI

El fiscal Zaragoza va ordenar investigar els fets com a rebel·lió l'any 2015

El tinent coronel va ser interrogat ahir per la fiscal Consuelo Madrigal i no pels seus companys, entre els quals hi ha Javier Zaragoza. De fet, hauria quedat com a mínim estrany que, a la pregunta “Quan comencen les investigacions?”, Baena hagués hagut de contestar “Quan vostè ens ho va ordenar”. I és que Zaragoza era l'any 2015 el fiscal en cap de l'Audiència Nacional i va ordenar investigar el govern català per rebel·lió.

LA PRÈVIA

Testimoni malalt i torn avui per a quatre observadors internacionals

Sorpresa ahir a la tarda quan es va saber que el segon testimoni del dia, el secretari dels atestats policials, es trobava malament. El metge forense va certificar que no podia declarar. Avui serà el torn dels observadors internacionals. Declararan Helena Catt, cap de la missió de l'1-O; el diputat alemany Felix von Grünberg; la diputada del Quebec Manon Massé, i Paul Sinning, de The Hague Centre for Strategic Studies.

“ LES FRASES

“Unipost va intentar cobrar les factures. Per un problema de protocols, no es van poder cobrar”

“No he vist les factures d'Unipost”

“Nosaltres no vam investigar a partir de declaracions polítiques”

“El Constitucional feia requeriments a la Generalitat i veiem que alguns s'incomplien. Això podria ser constitutiu de delictes”

“L'element en què ens basàvem és que es deia públicament que es volia la independència de Catalunya”

“No en vaig informar ni el fiscal de l'Audiència Nacional ni el jutge del 13 que investigava els mateixos fets fins passats sis mesos”

“En els escorcolls a la Generalitat, no vam trobar cap rastre de cap encàrrec d'urnes ni de paperetes”

“No vam trobar cap incitació a la violència de Junqueras ni de Romeva”

DANIEL BAENA

TINENT CORONEL DE LA GUÀRDIA CIVIL. INSTRUCTOR DELS ATESTATS POLICIAIS DEL PROCÉS

“No tindrem en compte els atestats policials; la nostra font de coneixement serà el que passa aquí”

MANUEL MARCHENA

PRESIDENT DE LA SALA DEL TRIBUNAL SUPREM

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Sense idees? Parla de Catalunya

Encara hi ha articulistes que comenten l'afar dels llaços. A *La Opinión de Málaga*, Pedro de Silva avisa: "Els que més pateixen són els presos, en veure com, en ple judici, Torra es mor de riure fent empipar els jutges." A *El Progreso*, Victoria Lafora rebutja que es pugui parlar d'atac a la llibertat d'expressió i, a *La Opinión de Coruña*, Jorge Dezcallar descriu una Catalunya tirànica, amb ciutadans que "ara són obligats a suportar aquests llaços". La premsa també tracta el "malbaratament" del govern – català, per descomptat – en acció exterior i el pla del PP per posar fi al català a l'escola amb un subterfugi.

Les urnes perjudiquen la democràcia?

Jesús A. Marcos Carcedo ens adverteix: "La radicalització de la democràcia darrere de la qual amaga la seva coartada l'independentisme [...] perjudica la democràcia realment viable."

Un afer intern que ja ha deixat de ser-ho fa molt

Es lamenta l'editorialista que el conflicte català s'expandeixi a Europa a través de França i exigeix a les autoritats espanyoles "moviments internacionals per contrarestar els atacs secessionistes".

L'independentisme com a nova religió

Higinio Martín afirma que l'independentisme "és una religió civil substitutiva" i per tant cap mesura serà útil. La qüestió necessita "el domini del relat" i llavors es pregunta: "Que hi ha algú?"

La conquesta portarà cua

Als grans defensors de les essències pàtries se'ls gira feina. Com si no en tinguessin prou amb els catalans, ara va el president de Mèxic i vol que el rei demani perdó per la conquesta. Aquí tenen vostres una piulada aperitiu. Ara pla.

Penitència per a Oriol Junqueras

L'il·lustrador Esteban, a *La Razón*, fa un acudit amb les provades creences cristianes d'Oriol Junqueras. És poc probable que el Suprem el condemni a una pena tan lleu, però la facècia representa una bona ocasió per recordar com l'arquebisbe de València, Antonio Cañizares, va arribar a dir el 26 de novembre del 2017: "No es pot ser independentista i bon catòlic", com si fossin dues qüestions que tinguessin quelcom a veure. *Scripta manent.*

La regidora de la CUP a Barcelona Eulàlia Reguant, ahir en la presentació del recurs al Suprem ■ ACN

Reguant al·lega perjudici moral per negar-se a respondre a Vox

Recorre contra la multa imposada pel Suprem i es mostra disposada a declarar sense contestar a la ultradreta

Emma Ansola
BARCELONA

La regidora de l'Ajuntament de Barcelona Eulàlia Reguant i el diputat Antonio Baños han recorregut contra la multa que els va imposar el Tribunal Suprem per haver-se negat, com a testimonis, a respondre a Vox, que actua d'acusació particular en el judici al procés independentista.

Reguant i Baños s'han negat a pagar els 2.500 euros de sanció i en el recurs presentat al·leguen tant motius procedimentals com de contingut. En el primer cas, asseguren que no es van seguir els tràmits reglamentaris que dicta la llei per comunicar-los la sanció en forma i terminis tan bon punt van passar els fets a la sala del Suprem. A més a més, en l'escrit del recurs s'assenyala que no hi ha hagut cap conducta susceptible de correcció especial, ja que els testimonis no van mantenir cap conducta "desafiadora, irrespectuosa o desconsiderada".

Quant als motius per negar-se a contestar a les preguntes de l'extrema dreta, l'escrit de defensa de Reguant recorda l'article 418 de la llei d'enjudi-

ciament criminal (Le-crim) que estableix que "cap testimoni pot ser obligat a declarar sobre una pregunta la resposta de la qual pugui perjudicar materialment o moralment i d'una manera directa i important la persona". Reguant va dir davant del tribunal: "Davant d'un partit masclista i xenòfob no acceptaré contestar a les preguntes." Amb tot, la diputada recorda que el magistrat Marchena no li va oferir a ella en cap cas la proposta –que sí va adreçar a Baños– de respondre a través del president a les preguntes de Vox. I aprofita l'escrit per reiterar la seva predisposició a contes-

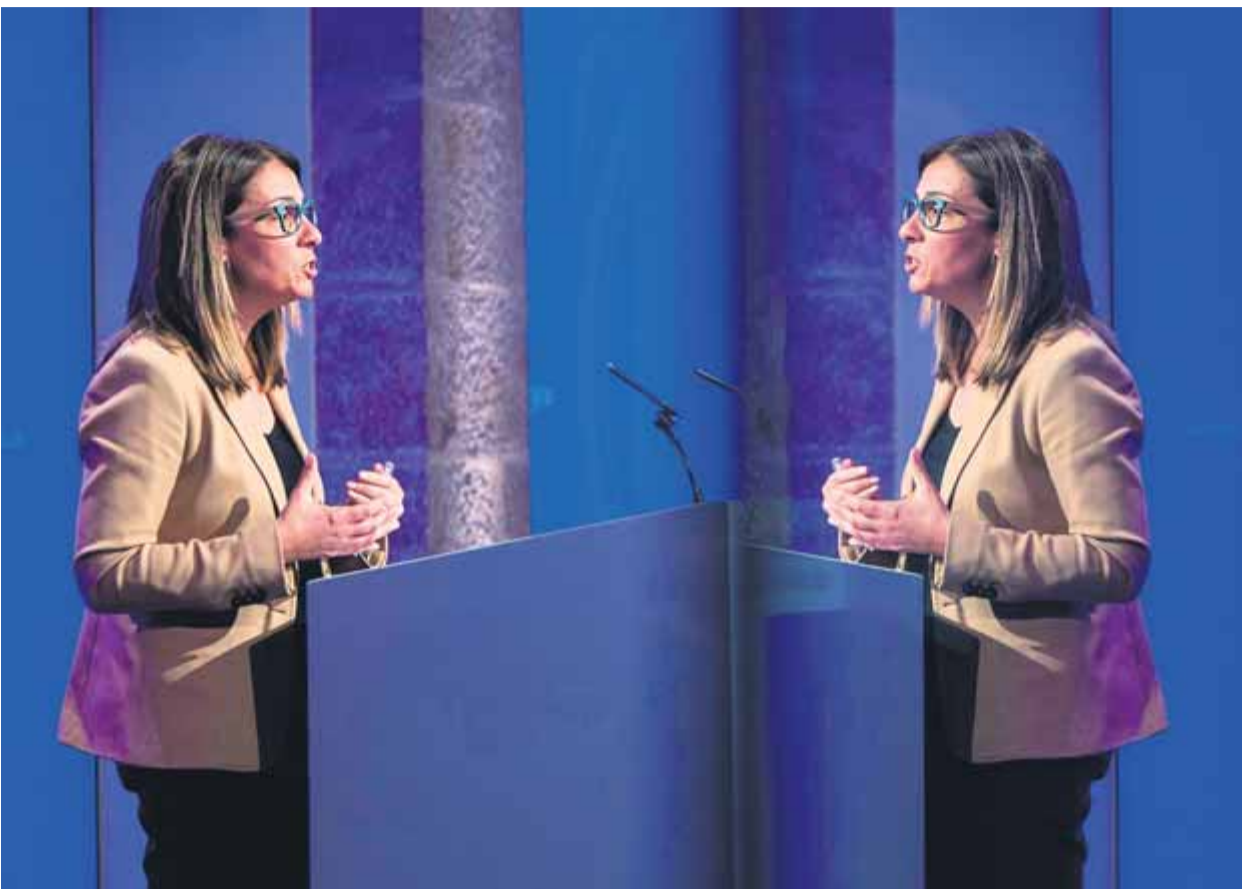
La frase

"Davant de l'extrema dreta, d'un partit masclista i xenòfob, no acceptaré contestar a les seves preguntes"

Eulàlia Reguant
REGIDORA DE LA CUP (FRASE EMESA EL 27 DE FEBRER EN EL JUDICI AL TS)

tar a les preguntes utilitzant la fórmula iniciada per Marchena a Baños. El Suprem haurà de dictar ara si accepta el recurs o manté la multa i si torna a citar els dos testimonis. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Meritxell Budó, ahir, en la seva estrena com a portaveu del govern ■ EFE / QUIQUE GARCÍA

El govern detecta en set escoles “problemes” en la visita dels Mossos pels llaços

■ Torra formalitzarà aquesta setmana la querrela contra la JEC ■ El Tribunal Suprem rebutja la petició urgent del president de suspendre l'ordre de retirar els símbols

Emili Bella
BARCELONA

En set centres escolars es van registrar “problemes” durant la visita dels Mossos d'Esquadra per retirar llaços grocs i altra simbologia que la Junta Electoral Central (JEC) considera independentista. El govern va relativitzar ahir aquesta quantitat, ja que a Catalunya hi ha 2.600 centres educatius. “Parlem d'un percentatge molt menor”, va minimitzar la flamant consellera de la Presidència, Meritxell Budó, va afirmar després de la reunió del Consell Executiu. La nova portaveu va subratllar que s'està “revi-sant” l'actuació policial. Segons Budó, els Mossos es van limitar a actuar com a policia judicial a requeriment de la JEC. Es van registrar queixes per l'obertura de calaixos i armaris per buscar llaços i recriminacions de la poli-

“Res il·legal” en acció exterior

El govern va denunciar ahir l'intent de l'Estat per fer “desapareixer qualsevol acció exterior de la Generalitat” per l'informe que el fiscal en cap del Tribunal de Comptes, Miguel Ángel Torres, ha remès a la fiscalia general relacionat amb aquest àmbit.

cia perquè hi havia massa color groc als centres, entre altres incidències.

El president, Quim Torra, té previst formalitzar l'anunciada querrela per prevaricació contra la JEC aquesta mateixa setmana. El Tribunal Suprem va rebutjar ahir suspendre de manera immediata l'acord de la JEC de retirar els símbols a petició de Torra. “No esperàvem una altra cosa de la justícia espanyola, sabíem que actuarien en aquesta línia”, va resoldre Budó.

“Tot el que s'ha fet és legal i competencial; una altra cosa és que no agradi, però res surt de les competències ni de la legalitat vigent, no s'ha fet res il·legal”, va insistir la portaveu, Meritxell Budó, que va avisar que el govern continuarà fent acció exterior.

En qualsevol cas, la croada unionista contra els llaços grocs continuava ahir en el centre del debat polític. Budó la va qualificar de maniobra de distracció de l'opinió pública per no parlar del “judici farsa” del Suprem. Després que Ciutadans detectés un llaç groc al pati dels Tarongers i fos retirat ahir al matí, el partit taronja es va fixar en un altre llaç penjat a la delegació del govern a Londres. Així ho va denunciar a la JEC, adjuntant tres fotografies de

l'edifici amb un llaç al balcó superior i en les quals apareix una edició del diari *The Times* del dia 23 perquè consti la data. La consellera va recalcar que el govern permetrà que els treballadors públics s'expressin amb llaços grocs a dins de les dependències de la Generalitat.

També a Sabadell, el grup municipal de Ciutadans ha denunciat davant la fiscalia l'alcalde, Maties Serracant (Crida per Sabadell), per no haver retirat de l'ajuntament la pancarta de suport als presos polítics, ni els llaços grocs dels edificis municipals. A Lleida, igualment a instàncies del partit d'Inés Arrimadas, la junta electoral donava ahir vint-i-quatre hores per retirar simbologia penjada dels despatxos dels grups municipals. No en va, Budó va qualificar d'“obsessió” la persecució de Ciutadans dels llaços. ■

Úshebti del faraó Seti I, faijança blava, c. 1294-1279 aC. Tomba de Seti I, Vall dels Reis, Tebes, Egipte © Trustees of the British Museum

EXPOSICIÓ FARAÓ. REI D'EGIPTE

FINS AL 25 D'AGOST
DE 2019

Visites comentades

- Dissabtes 30 de març; 13 i 20 d'abril; 11 de maig, i 15, 22 i 29 de juny, a les 19 h
- Dijous 11, 18 i 25 de juliol, i 1, 8 i 22 d'agost, a les 19 h

No te la perdís!

Exposició organitzada amb la col·laboració de:

The British
Museum

VOLS REBRE TOTES LES NOVETATS
AL CORREU?
SUBSCRIU-TE A CAIXAFORUM.ES

Ciutadans, 19

CaixaForum ^{Girona}
Obra Social "la Caixa"

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

L'ILLA DE ROBINSON

ÒSCAR PINILLA

QÜESTIONS TÈCNIQUES

“Els atestats policials no tenen un valor de condemna”

L'advocada penalista va assegurar ahir a *L'illa de Robinson* que els atestats policials “no tenen per si sols un valor de condemna” i que s'han de sotmetre a la contradicció durant el judici. “Durant el judici poden acabar perdent importància”, admet. En aquest sentit, Frigola posa com a exemple d'un atestat policial un inici d'investigació, com pot ser una denúncia d'un particular. Sobre la declaració d'un dels guàrdies civils, que assegura que hi va haver un “clima insurreccional” al davant de la conselleria d'Economia, l'advocada afirma que aquest és un valor subjectiu, que no té valor jurídic, que tan sols “és una apreciació”. De fet, el president del tribunal, Manuel Marchena, ja va advertir al tinent coronel que estava fent “un judici de valor”. “Dir que hi havia un clima de polvorí a punt d'esclatar, però que no va esclatar, és un simple judici de valors, no s'ha de tenir en compte”, diu l'advocada.

Natàlia Frigola

LA TRUCADA

“La manifestació va ser una abraçada massiva de la gent”

EDURNE GOIKOETXEA COPORTAVEU D'ALTSASU GURASOAK

La representant de la plataforma i mare d'una de les encausades va explicar ahir a El Punt Avui TV que la manifestació del cap de setmana va ser “una abraçada massiva de la gent”. “Tinc la sensació que la ciutadania es preocupa pels presos catalans i bascos”, assegura Goikoetxea, que lamenta que són “víctimes d'una situació per interessos econòmics”. La coportaveu té “gran esperança” que els joves quedin en llibertat i que no calgui anar als tribunals europeus.

L'ENTREVISTA JORDI CREUS

“Ser el més gran no és el més important sinó que ho és ser el més persistent”

FOTO: MANEL LLADÓ

Ferran Espada

L'editor del llibre *Contes des de la presó*, d'Oriol Junqueras, explica el projecte, com s'ha gestat fins que ha arribat a les llibreries d'arreu del país.

Com va sorgir aquest llibre?

Fa temps, quan la dona de l'Oriol Junqueras va pensar a fer un recull dels contes que ell enviava als seus

fills des de la presó. En un primer moment es va fer un recull de 36 històries que es van distribuir a través de la revista *Sàpiens* que es deia *Estimats Lluc i Joana*.

‘Contes des de la presó’ és la reedició d'aquell recull?

És una nova versió, i està feta amb molt amor i va molt més enllà d'*Estimats Lluc i Joana*. En el nou llibre

hi ha una massa de contes certament apreciable. Dels més variats. Des d'experiments diversos que ha fet amb els seus fills des de la distància, fins a històries de dracs, de neandertals i d'altres molt curioses. Hi ha un conte que m'agrada especialment, que va sobre l'animal més gran del món, que és la balena blava, que el posa en contraposició amb el tardígrad, que és el més resistent i que fa una longitud corporal d'1,5 mil·límetres. És un animal que aguanta els 170 graus de calor i els 250 sota zero. En una lliçó als seus fills, l'Oriol explica que ser el més gran no és el més important sinó ser el més persistent.

També està editat en castellà?

Sí, i m'agradaria donar una primícia. De la primera edició se'n van repartir 22.000 exemplars i fa 10 dies que és a les llibreries amb un gran èxit. Doncs ja hi ha preparats 10.000 exemplars més.

Pep Guardiola fa el pròleg.

Ens vam posar en contacte amb el Pep durant la promoció del recull *Estimats Lluc i Joana*. Llavors li vam fer saber el nou projecte i li vam proposar que fes el pròleg. Va dir que sí i de forma entusiasta. És un pròleg impressionant i preciós.

Ha estat complicat editar-lo?

Sí, no és un llibre que s'ha pogut fer amb normalitat, però a la vegada ha estat una experiència molt gratificant. Hem ajudat l'Oriol amb una cosa tan important per a ell com és l'educació.

LA TERTULIA

“La pregunta que ens hauríem de fer és si en comptes d'Altsasu la baralla hagués estat a Albacete, si hauria passat el mateix”

“La justícia ha usat els atestats de la Guàrdia Civil per condemnar”

ROGER HEREDIA

President del banc d'ADN de desapareguts de la Guerra Civil

“Al País Basc, qualsevol incident amb la Guàrdia Civil queda sobredimensionat, i els joves d'Altsasu són els caps de turc”

“Em sorprèn amb quina supèrbia la policia declara davant del tribunal”

KRISTYNA SCHREIBER

Corresponsal alemanya

FUNDACIÓ PRIVADA CASAL DELS AVIS D'ALFORJA

De 1990 a 2015, 25 anys cuidant les persones grans amb excel·lència, millorant cada dia.

PLACES DISPONIBLES TANT DE RESIDÈNCIA COM DE CENTRE DE DIA.

On som?
La residència està situada al centre del poble, a on es troben els comerços, just al costat de l'església.

Què oferim?
Totes les instal·lacions de la Residència i el Centre de dia ofereixen el màxim confort i qualitat als residents. Cal Botó és una antiga casa pairal remodelada i la casa adjacent, can Serra, és una casa moderna que ha estat construïda recentment amb els estàndards més alts del mercat.

Disposem d'un gran equip de professionals
Metge, Infermera, Fisioterapeuta, Educador social, Psicòloga, Treballadora social, Auxiliars de geriatria, Cuiniers i equip de manteniment

Disposem de places de centre de dia lliures i prouament amb servei de transport.

Per a més informació:
Plaça de Dalt, 1 - 43365 Alforja - Tel. 977 81 60 21
www.casalavisalforja.org i Facebook: Fundació Casal dels Avis d'Alforja

Ajuntament d'Argentona

ANUNCI

Pel Ple Corporatiu, en sessió celebrada en data 21 de març de 2019, adoptà l'acord d'aprovar inicialment i sotmetre a informació pública la proposta de Conveni urbanístic entre l'Institut Català del Sòl i l'Ajuntament d'Argentona en relació amb l'àmbit "El Cros" del terme municipal d'Argentona.

L'esmentada proposta de conveni s'exposa al públic pel termini d'un mes, a l'objecte que s'hi puguin presentar al·legacions, i podrà ser consultada amb tot l'expedient administratiu a les dependències de Serveis Territorials de l'Ajuntament d'Argentona, c/ Gran, núm. 59, de dilluns a divendres de 8:30 h a 14:00 h.

A Argentona.
L'alcalde

Silenci autoinculpats

La protesta del silenci que uns activistes tarragonins fan cada dia davant del Suprem es va traslladar ahir als jutjats de Madrid. Homenatjaven els

madrilenys que també s'han autoinculpat per l'1-O, com ara els intel·lectuals i activistes Manuel Rivas, Víctor Sampedro i Ovidio Bustillo.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Joan Tardà Portaveu del grup d'ERC al Congrés dels Diputats

“ERC és al mig i ha de fer tots els papers de l'auca”

CANVI · “Estic convençut que en els pròxims temps hi haurà un govern de front ampli” **APUNT** · “L'1-O no ha servit perquè els estats ens reconeguin, però sí per fer inevitable el referèndum” **AVIS** · “Els poders fàctics econòmics són un perill i jugaran la carta d'un pacte PSOE-Cs” **BATALLA** · “Hem de lluitar perquè els no independentistes puguin votar sí a l'oferta d'Espanya”

Òscar Palau
BARCELONA

Diputat al Congrés des del 2004, el 28-A deixa tot el pes a Gabriel Rufián. Veu autoritzada i ideòleg del gir estratègic d'ERC, insta a un front ampli al govern.

Per què ho deixa?

Perquè fa 15 anys que hi soc, al Congrés, i tot té el seu periple. Ja està bé canviar de trinxera, tant per evolució política com per qüestions personals. I a Catalunya hi ha molta feina a fer.

Què farà ara? Es retira?

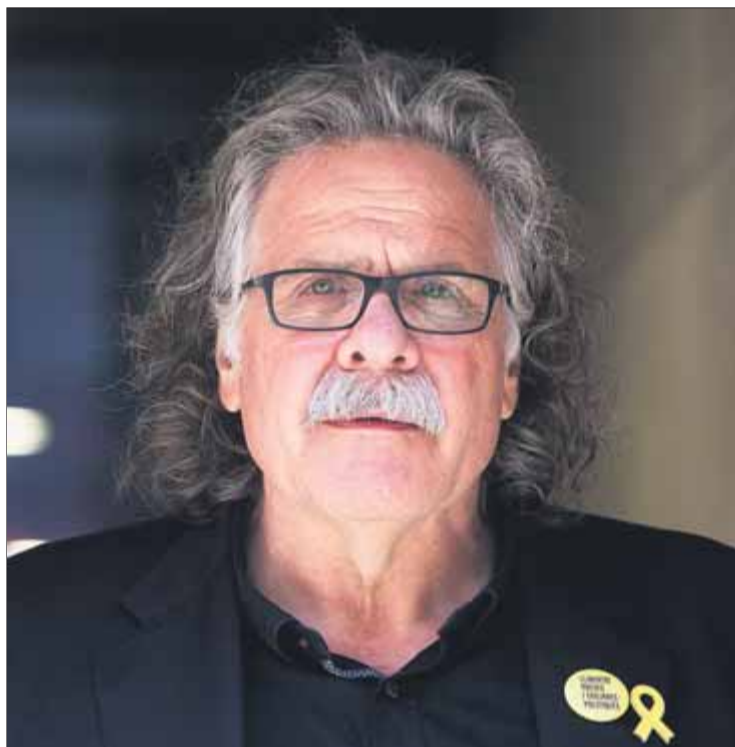
El que em digui el partit. Fins a final de maig anirem a totes, perquè els poders fàctics econòmics són un perill a casa nostra i jugaran la carta d'un pacte PSOE-Cs. I l'única possibilitat que hi ha de barrar-lo és que a Catalunya ERC i el conjunt de forces republicanes guanyin.

Vostè els últims anys ha obert el camí d'ERC a discursos nous.

És l'acció política. L'1-O no ha servit perquè els estats ens reconeguin, però sí per fer inevitable el referèndum. Si no haguéssim desobeït no hi hauria hagut 1-O, i ara no hi hauria la inevitabilitat del referèndum. El darrer tram ha de ser un camí ample amb el mínim de pedres possible, perquè a mesura que ens acostem, la reacció del sistema serà encara més dura... Per això diem: com més ajuntaments hi hagi governats per un acord PSC-Cs, més dificultats tindrem. Si això és una pedra en el camí, intentem que no hi sigui.

Això vol dir que ERC ha de buscar més pactes amb el PSC?

El que vull dir és que ERC ha de fer tots els papers de l'auca, ha de liderar el darrer tram, perquè és l'únic partit situat, com als anys 30, al mig de la taula, que permet fronts amplis. En els pròxims anys hi haurà quatre àmbits ineludibles. Un, de-

Joan Tardà, divendres passat a la seu d'ERC ■ ORIOL DURAN

fensar les institucions contra l'ofensiva feixista, perquè mai se sap si vindran amb un 155 per tancar-nos TV3 o posar fi a la immersió lingüística.

Li diran que és autonomista.

Ni que siguin competències autonòmiques, també les haurem de defensar! O ens conformarem que tanquin TV3? Dos. Defensa de l'estat social i del benestar, que està en escac, i conquesta de nous drets subjectius, com ara l'habitatge. Tres. Lluita per l'amnistia i el retorn d'exiliats, que lliga amb la del 36 i la dels represaliats franquistes, deixant clar que ni tens en compte l'indult. I quatre. Autodeterminació, crear un escenari de negociació per fer possible el referèndum. L'ordre no vol dir que un sigui més important que l'altre, però aquí tens un 70%, potser un 80%, de catalans que poden estar-hi d'acord: un front ampli.

Però és impossible negociar un referèndum a Madrid.

El Regne Unit és un estat demo-

cràtic, i de més qualitat que l'espanyol, oi? Es comportava així amb Irlanda del Nord? No. Els britànics eren més bèsties: mataven i feien desaparèixer persones. Durant anys, Thatcher va dir el que el PSOE diu ara: “Si voleu negociar, republicans irlandesos, ha de ser amb les meves condicions.” Sánchez diu: “Voleu decidir? Doncs entre aquesta autonomia o una de millor, però no penso negociar un referèndum que inclogui la independència.” Allà el punt d'inflexió va ser l'arribada de Blair, no perquè acceptés la reunificació d'Irlanda, sinó perquè estava disposat a parlar sense condicions.

Però Thatcher era la de dretes, i aquí les dretes mai han dit això.

És igual: mataven. Ara, perquè hi hagi aquest punt d'inflexió hem de ser molt forts, i demostrar al món que som més del 50%. I tornar a desobeir, si cal.

Però com i quan? ERC no havia renunciat a la unilateralitat?

Efectivament. ERC no creu en

la via insurreccional, creu en la via de la desobediència, perquè es pot convertir en un factor per acumular forces.

I desobediència seria no treure un llaç d'un balcó?

No, desobediència vol dir que en un moment donat s'engega una campanya per no pagar un impost, o fer vagues de fam massives... Concretar ara no té sentit.

Coses no simbòliques.

No, no, els simbolismes també són molt importants, perquè les emocions fan augmentar l'índex d'octà; ara, és evident que no poden ser el carburant. Al darrer tram és important aconseguir que no hi hagi atrinxeraments. Per això diferenciem la unitat d'acció i la unitat electoral, perquè tres canyes pesquen més que dues. I perquè un front patriòtic independentista genera inevitablement un front patriòtic espanyol conformat també per compatriotes catalans. I quan la gent s'atrinxera, els d'una banda i l'altra ni es veuen. I llavors, com vol que es parlin?

Ara és difícil superar els blocs...

Per què guanyarem? Perquè els problemes, desassossecats i incerteses dels independentistes són molt semblants als dels que no ho són, en compartim el 80%. I perquè les noves generacions són una mica més independentistes que no espanyolistes, si bé es caracteritzen per ser més accidentalistes; és a dir, que s'apuntaran al carro de qui sigui més culte, dialogant, solidari... Hem de guanyar per modernitat i per associar la bandera de la independència al progrés i les llibertats, a una democràcia d'excel·lència, no supeditada als poders financers i on no hi hagi corrupció. I això s'adiu perfectament amb els valors republicans.

Però així anem molt a la llarga...

En absolut, perquè estem vivint un moment d'acceleració de la història, i Espanya està come-

tent errors immensos, com ara creure que ha signat una pòlissa amb els catalans no independentistes per la qual mai no ho seran, cosa absurda perquè és la negació de la dialèctica. I si abans érem el 12% i ara som el 48%, és possible que d'aquí a quatre dies siguem el 35%, però també el 55%. Depèn de l'oferta que faci l'Estat, i no en farà cap.

Aquest és el problema: com ho deslloriguem si no hi ha oferta?

Guanyant la batalla ideològica. Quina és la seva gran contradicció? No assumeixen el principi de realitat sobre el qual es basa tot. Aquesta solució hauria valgut el 2004, però no el 2019, quan el 48% vota independència i els constitucionalistes són el 42%. Han d'acabar acceptant que la solució és el referèndum.

I hem d'acceptar que no inclogui l'opció d'independència?

No! L'única solució serà que els catalans decideixin si estan d'acord amb l'oferta d'Espanya o la independència. Hem de lluitar perquè els no independentistes puguin votar sí a l'oferta d'Espanya, i ells han d'entendre que el seu projecte polític també implica que els independentistes puguin decidir la independència. Aquesta és la gran batalla ideològica. El problema és que avui no tenen oferta: només estan comprant temps, i de la manera més matussera, perquè en el món actual no hi ha democràcia sense consentiment.

I mentre no arriba l'oferta, cal bloquejar o pactar al Congrés?

El grup parlamentari d'ERC hi ha de ser la terminal del govern de Catalunya, d'entrada.

El problema és que el govern no té una estratègia conjunta...

Estic convençut que en els pròxims temps hi haurà un govern de front ampli. ■

@ L'entrevista sencera, a www.elpuntavui.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La comissió sobre la monarquia, suspesa pel TC

■ Accepta el recurs que va presentar l'Estat per falta de competències del Parlament i la suspèn automàticament

Pedro Sánchez, Felip VI i Quim Torra, quan van coincidir al Mobile de Barcelona ■ ACN

D.B.
BARCELONA

Nova demostració que el Tribunal Constitucional no falla si es tracta de protegir la monarquia espanyola. L'alt tribunal va acordar ahir suspendre la comissió d'investigació que el Parlament de Catalunya havia acordat posar en marxa per a investigar la institució monàrquica. La comissió es va aprovar a principis de mes amb els vots dels diputats de JxCat, ERC, els comuns i la CUP, i els contraris del PSC, Cs i el PP. L'objectiu és posar llum sobre els presumptes comptes irregulars del rei emèrit, Joan Carles I, en paradisos fiscals, la provenença d'aquest capital i les activitats delictives o irregulars que es puguin derivar de les declaracions de Corinna zu Sayn-Wittgenstein. Però el govern de Pedro Sánchez va intervenir per protegir la institució i va presentar un recurs d'inconstitucionalitat.

Ahir, el ple del TC va acordar per unanimitat admetre a tràmit aquest recurs. Això suposa, *de facto*, la suspensió automàtica de l'acord perquè

l'executiu estatal ha reclamat que s'apliqui l'article 161.2 de la Constitució que deixa sense efecte qualsevol llei, acord o normativa autonòmica impugnada per l'Estat. El Tribunal Constitucional disposa ara de cinc mesos –prorrogables– per adoptar una decisió sobre el fons de la qüestió, i les parts tenen deu dies per presentar al·legacions.

L'executiu espanyol considera que el Parlament ha anat més enllà de les seves competències. "Aquest govern no pot acceptar que sense cap competència es provi d'investigar el cap de l'Estat per part d'un parlament autonòmic", va afirmar la vicepresidenta, Carmen Calvo, després que el Consell de Ministres donés llum verd a la interposició del recurs. El govern de Sánchez va sol·licitar l'informe preceptiu –però no vinculant– del Consell d'Estat sobre el recurs. Va emetre un dictamen favorable, contràriament al que havia fet quan el mateix executiu li va demanar l'opinió per presentar el recurs contra la declaració de reprovació a Felip VI feta per la cambra. ■

El TSJC investiga l'alcalde d'Agramunt

El TSJC ha admès a tràmit una querrela de la fiscalia contra l'alcalde d'Agramunt i diputat d'ERC al Parlament, Bernat Solé, per la celebració del referèndum. El tribunal català veu indicis de desobediència en l'actuació de l'alcalde, que ahir va recordar que l'1-O va ser una "mobilització més enllà dels propis ajuntaments" i va confiar en l'arxivament de la causa, com recorda que ha passat en altres municipis. ■ REDACCIÓ

Convergents es presenta a les eleccions generals

El partit fundat per l'exconseller de Justícia Germà Gordó ha aconseguit 10.000 signatures per poder-se presentar a les eleccions generals, tant al Congrés dels Diputats com al Senat. A Barcelona els caps de llista seran Sílvia Requena i Remei Gómez. Per Girona, Jordi Cordon i Jordi Domènech. A Tarragona es presenten Santiago Campos i Magí Pallarés. El partit no ha aconseguit presentar candidatura a Lleida. ■ REDACCIÓ

vueling

TENS UNA CITA AMB MARRÀQUEIX

DES DE 37,99€*

RESERVA A VUELING.COM O A LA NOSTRA APP

*Compra de 11/03 al 30/04 i vola de 11/03 al 20/06/2019 en vols operats per Vueling. El preu indicat fa referència a les ofertes disponibles en el moment d'aquesta promoció i correspon al preu per persona i trajecte sense incloure els càrrecs per serveis addicionals. Trobaràs més informació a www.vueling.com. Disponibilitat limitada.

WE LOVE PLACES

Marrakech
EN MARRATECOS